

(כל הזכויות שמורות)

היה מוכן להפיכה צבאית שתסלק את המלך הצעיר, תשליט במדינה מועצה של קצינים-חופשיים, לפי המתכונת המצרית. הצעד הראשון של השליטים החדשים: הצטרפות גלויה לגוש המצר.

מזכיר או"ם דג האמרישניד יאריך את ביקורו הנוכחי במרחב. למרות שמועצת הבטחון קבעה, עם צאתו מניו-יורק, כי השליח הבינ-לאומי ישעה שבועיים בלבד באזור, ימשיך האמרישניד את פעילותו בבירות ערב וישראל מעבר לתקופה זו, מתוך אמונה שיצליח להשיג הסדר להפגת המתחים. לא מן הנמנע גם כי מזכיר האו"ם יחזור ויבקר שנית במרחב, לאחר שובו לניו-יורק למסור דו"ח ביניים למועצת הבטחון.

לעומת זאת, אל תצפה להופעתו של איש הסכמי שביתת-הנשק ראדף באנץ' כמתווך בין ישראל ומדינות ערב. תוכניות המסייט-דיפרטמנט לשגר את חתן פרס נובל הכושל לזירת הצלחותיו הקודמות כמשכין שלום-מסוייג במרחב, נתבטלו. הסיבה: רמזים מצד הערבים כי באנץ' שוב אינו רצוי במדינות ערב, בהן נותרים לראותו כאחד האחראים לקיום מדינת ישראל.

גם ראש משקיפי או"ם הנוכחי, גנרל אדסון ד. מ. ברנס, צפוי לכמה חזיני איכה מצד הערבים. בהתקפה מרוכזת, המסתמנת עתה באופן הסרבי, יאשם בוגס באוסר אובייקטיביות ובנטיה יתירה לצד ישראל.

מתפתח משבר ביחסים בין דויד ברגוריון לבין הסוכנות היהודית. דויד ברגוריון הציג לא מכבר לצמצם זמנית את העליה ולי כוון את כספי הסוכנות לצרכים דחופים יותר של המדינה. הצעה זו לא נתקבלה על דעת רוב חברי הנהלת הסוכנות, ודויד ברגוריון עומד להשיב תוך נימה של זלזול. יחס זה יבוא לידי ביטוי מלגיו כאשר יימנע ראש ממשלת ישראל מלהשתתף בדיוני הקונגרס הציוני ה-1 קרוב, ויצמצם את השתתפותו להופעה בטנס הפתיחה בלבד.

מנהיגי ציוני שני יפגין את מורת רוחו מן הסוכנות. יושבי ראש הנהלת הסוכנות, הד"ר נחום גולדמן, אשר הצעתו למפלגות הציוניות לבטל את סניפיהן העצמאיים בחוץ לארץ ולאחדם להסתדרות כללית אחת, עשוי לטרב להיבחר מחדש להנהלת הסוכנות.

הפגנה גורלמנית אחרת: בנאומו בפתיחת הקונגרס בירושלים יאשיג גולדמן את ממשלת ישראל בזלזול בכוחו של העם היהודי בתפוצות ובסיי לוק המנהיגים היהודיים בבירות-המע"רביות ממסגרת המערכה המדינית של ישראל.

גל תעמולה ישראלי חדש, תחת הסיסמה "הכו נשק ליש-ראל!" יציה את ארצות-הברית בשבועות הקרובים. למרות התנגדותו של ב. ג. עומד משה שרת להפעיל מחדש לחץ חזק על מדינות ארצות-הברית לספק נשק לישראל. שרת מאמין עדיין כי התקרבות ימי הבחירות לנשיאות ארצות-הברית לא תניח לנשיא אייזנהואר להשתמש כליל מדישת הנשק הישראלית וכי לחץ בלתי-פוסק עלול בסופו של דבר להביק את חזמת הסירוב של הסייט-דיפרטמנט והפנטגון.

סעיף סודי בדיוני ברית בנדאד המתכנסת עתה בטרהאן: יצירת ברית יבתיכונית מורחבת. ברית זו, אשר תיוסם עליידי שלושת מעצמות המערב, תכלול את מרוקו, סוניייה, אלג'יריה, ספרד, הלבנון ותורכיה. תפקידה יהיה לאחד את שני קצוות העולם המוסלמי ולחתור תחת מעמדה של מצרים. הרמזים על ברית נשואין בין מלך עיראק לבין נסיכת מרוקו מתפרשים כהפגנה ידיונית ראשונה בכיוון זה.

שינויים חשובים יחולו במבנה מערכת הנציגויות הישראליות בחוץ-לארץ. הצעד החשוב ביותר במסגרת זו יהיה חילוף-המקומות בין שגריר ישראל בלונדון ובושינגטון. אבא אבן, שגריר ישראל בושינגטון, יתמנה שגריר בלונדון ואילו אליהו אילת, לשעבר ציר ישראל בושינגטון ועתה שגריר ישראל בלונדון, יחזור כשגריר למקום כהונתו הקודם בושינגטון.

אל תופתע אם שוב יתחדדו היחסים בין ב. ג. הכין המנהיגים הצעירים של אחדות-העבודה. ב. ג. מסרב באמתלות שונות לשבץ מנהיגים צעירים אלה בתפקידים המתאימים לכשרם ולעברם. סירב לאחרונה לתת ליגאל אלון להשתתף בסידרת-לימודים חשובה בכריסטינה, בה ניתנו לישראל כמה מקומות.

ישראל תפתח בשורה של פעולות נגד החרם הערבי. כצעד ראשון תפנה אל אותן חברות המסחר והספנות הזרות הנכונות לזרישות החרם הערבי, אינן מעבירות לישראל סוגים מסויימים של סחורות אך יחד עם זאת מבקשות להנות מייחסים מסחריים עם ישראל. חברות אלה יתבקשו להחליט סופית: להתעלם מן החרם הערבי או לנתק את קשריהן עם ישראל.

העם למחרת מחול-השרים

עשית-נפנט דלקה בבית זכריה במושב הפועל-המזרחי אחיעזר, ליד לוד. המשפחה אכלה את ארוחת הערב, כאשר נפל הרימין לתוך החדר והתפצץ. ידו של משה זכריה נקטעה, בתו שרה נפצעה קשה בבטנה.

בכתה נורית זכריה, שנפצעה קל, ליד מיטת בתה: "שהילדה תהיה כפרה לכלל ישראל, שהצרות ייפסקו..."

מנגינה סוערת. המלים שפרצו מלב האם המהוממת כא לו הגיעו לרבוץ העוץ למים: ההתקפה באחיעזר היתה המעשה הראשון של הפידאין לפני שסיימו את פעולתם. שקט יחסי ירד על המדינה מקפת-האויבים, שיכלה לגשת לחגיגת יום עצמא תה השמיני.

משוה שפירא ודויד למרות הגייגית, פשרה ברוח חכמי חלם

אחרי שבוע הדמים, אפשר היה לצפות שי יהיה זה חג מזוכא ומודאג. אולם מי שסבר כך לא לקח בחשבון את כוח-החיים המזור המפכה בלב העם: למחרת גמר מחול-השרים חזרה המדינה לאיתנה. כאילו כל מה שקרה לא היה אלא דבר רגיל. הרחובות מלאו ה-מונים צהילים, מעגלי-ההרהר סובבו, תרד עות-התלהבות ליו את חילי צה"ל שצעדו במצעד (דאע עמודים 13-14).

מפלגות שירה בציבור

הישיבה נפתחה בשעה 2.40 אחרי חצות, אחרי 12 שעות של הפסקה. שורה תמימה זו בפרוטוקול של ועידת הפועל-המזרחי, שי נתקיימה השבוע, לא פירשה את טיבה של ההפסקה. אחרת היתה נאלצת לפרט: "אהרי 12 שעות של שירה בציבור". היה זה מחזה מלכב, צעירים חבושי-כיפה היו פזורים באולם הגמנסיה הדתי של בתיים, שרו בסדר היסטורי את שירי ארץ, החל בשירי העלייה-השניה וכלה בשירי

הפלמ"ח. יהודים מזוקנים בני כל הגילים יזמו את המנגינות, אף שלא תמיד ידעו את המלים.

דוברת גייגית. הסיבות להתקפת שירה זו היו פרו-איות יותר, בתדרי חדרים דנה ועדה על ניסוח החלטות הועידה. היא לא היתה מסוגלת להסכים על מנגינה אחרי דה, והצעירים לא נתנו בינתיים ליושב-ראש להמשיך בסדר-היום.

סלע המחלוקת נורק לתוך חדר הישיבות עליידי סיעה של צעירים - גוף שקם בי ועידה באופן ספונטאני היה מורכב מצעירי כל הסיעות במפלגה, מן הימין ועד לשמאל. המכנה המשותף לכולם: התקפה חריפה ביותר על מדיניות-החיוץ של משה שרת.

דרשה דוברת הצעירים, יהודית פרידמן, גייגית מרצינה מפעילות הקיבוץ הדתי: גיטראליות של המדינה במערכות עוץ למ, כמו זו של בורמה, הודו, יוגוסלביה ומצרים (אחרי שיצחק רפאל דרש את שילוב ישראל במערב).

פעולה ישראלית כדי לצרף את ברית-המועצות להצטרפת שלוש המעצמות (אמריקה, בריטניה, צרפת) לקיום השלום במרחב, סילוק, האהאאים למדיניות-החיוץ.

החלטה אהיונה זו נוסחה במלים רכות ("על האחראים לחשוב מחדש על דרכם...") אולם הדוברת לא השאירה שום ספק כי ויכוח, "עליהם ללכת!"

החלטת בתיים. משה שפירא, הבוס האמיתי של הפועל-המזרחי, היה נתון במצב קשה. קודם לכן חתמו חבריו על זכרון-דברים שאיש עם משה שרת, התחייבו לתמוך בקו שלו תמורת משרות בשירות-החיוץ (העולם היה 965) אחרי שהעלו על עצמם את חמתו של הפטיש בן-גוריון, לא היה להם כל חשק לריב גם עם הסדן שרת.

לשוא ניפנף אברהם מלמד, קיבוצניק מ-גודליקן מניר-עציון, בעצומה חתומה בידי 50 צעירי הועידה, שתמכו בקו הצעירים. אחרי שתכרי הועידה הצטרדו מרוב שירה, ואחרי שאול מלאי השירים, הושגה פשרה ברות חמלי חלם: ההחלטות האנטי-שרתיות אמנם נתקבלו, אולם הוסכם בפירוש שלא יפורסמו.

אחרי שנגמר שירה-מרד, יכלה הועידה ל-קבל את החלטתה העיקרית: מיווג מפלגת הפועל-המזרחי עם מפלגת המזרחי (מבלי להחליט לפי שעה אם המפלגה החדשה תיקרא הפועל-המזרחי-המזרחי או המזרחי-הפועל-המזרחי).

אמר מתנגד-המיווג, שרה-דואר העוקצני יוסף בורג, ברמוזו על קירבת בית החולים לחילירוח הידוע, לאולם-הועידה: "אני חושש שהחלטה זו תיכנס להיסטוריה בתור החלטת-בתיים!"

תרופת הרוקח

ישראל רוקח ועדתו היו כמרקחה. המרקחת לא היתה לפי טעמים. ללא גייגית-נימוסין, הצביעו לעבר כמה מחבריהם להנהלת מפלגת הצ"כ, קראו בבוז: "אתם לא צעירים, אתם יסמינים!"

חבריהם, שהתכנסו לישיבת הנהלה בבית המפלגה ברחוב המלך גיורג בתל-אביב, נעל-בו. בזה אחר זה קמו חיים לבנון, שמחה בבה, שמחה ארליך ויוסף סרליך, עזבו את האולם, סגרו את הדלת בדפיקה הפגנתית אהריהם.

לשוא קרא ד"ר פרץ ברנשטיין, נשיא ה-מפלגה הממושקף, בעברית היקית שלו: "רבותי! רבותי!" איש לא שמע לו. הוא הכי ריז כי הישיבה נעולה, עזב אף הוא את ה-אולם.

איש אחד לא התרגש. כצעדים מדוים גיי-גש יוסף ספיר לשליחת הנשיאות, הודיע כי הישיבה תימשך, כעבור כמה דקות, שב נשיא המפלגה לאולם ולניהול הישיבה.

לבסוף, מחוסר התנגדות, נתקבלה ההצעה לברד כיצד קרה כי רובם הגדול של 26 צעירי הצ"כ וסגניהם לקונגרס הציוני, מונו דווקא מבין עסקנים ממדרגה שניה אי שלישית.

גלי ההכתפירות. מאו הבחירות לכנסת התחדדו היחסים בין שר הפנים ראל רוקח, לבין שר הבריאות סרליך. רבים ראו בסרליך הזדש, ניבאו כי ילגה את נאם אחת